

הפוליטיקה והמוח. באנגליה נעשה ניתוח מעין: מכניסים "ס" בנומק 7 ס"מ לתוך המוח המצחי, מעל לעין. הדקר מנתק דיסי חיבור במוח והופך את האדם לאוטומט ללא כוח רצון. פלמרים שזהו סוד הידויים במשפט הסובייטי. זמן הניתוח 2 דקות.

הזריקה.

חולה הראתה סימני דיכוי חזקים הרופא החליט לתת לה זריקה אניסולין. זריקה זו מעבירה את הסוכר מן הדם אל האורגניזם, צוברת מעין מחסן סוכר (חומר הדלק לפעולות הפיסיות והפסיכיות של גוף הי אדם) במוח, בי כבד ובשרירים. אחר כך נותנים זריקה של קרדין פורטאן, חומר הגורם לגירוי חזק של כל מערכת העצבים והפעלת יתר שאת של הארגניזם. בסשך כמה שניות, עם מתן זריקה זו, מתכווץ צים שרירי הגיף והחולה נראה כי אילו סובל מהתקפה אפילפטית. כדי למנוע את החולה לנשון את לשונה בשעת הזריקה, מ' הדקים שני ה' עוזרים את ה' שון ומחזיקים אותה מחוץ לפה. (תמונה מס' 1) גם בשעה שהרופא נותן את הזריקה מחזיקים שני העוזרים את החולה לבל יזיז פול זו ממיסתה. (תמונה מס' 2). אחרי הזריקה כשהחולה עודה מחוסרת הכרה, היא קשורה בימותה למיטה. (תמונה מס' 3).

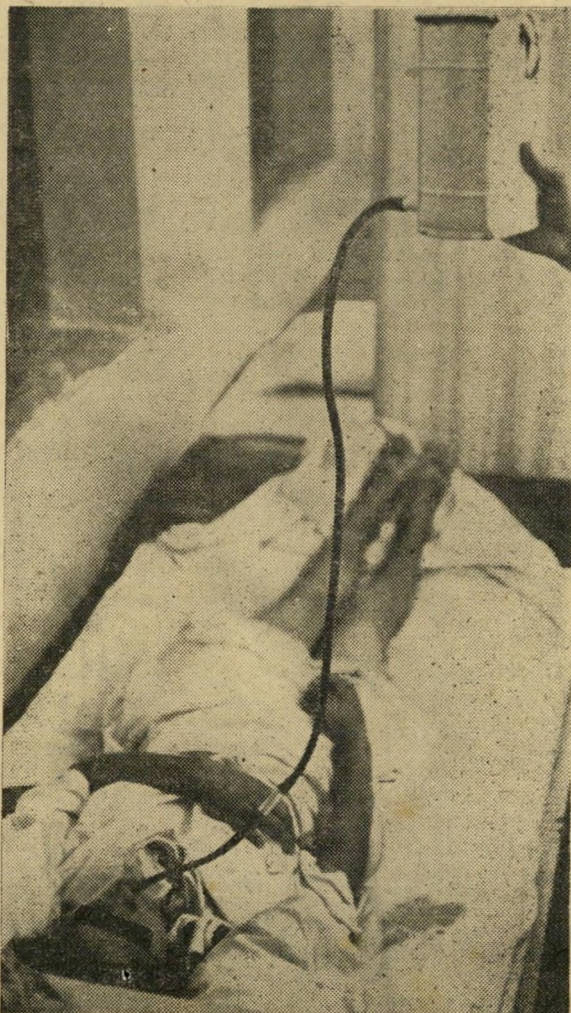

איפול רפואי

חלק גדול של האנשים הנכנסים לבתי-חולים למחלות רוח ניתן לרפוי ולחזרה לחיים רגילים. עקב ההתפתחות הגדולה שחלה במשך שני הדורות האחרונים דורש ריפוי זה זמן קצר בלבד.

יחד עם ההתפתחות החירורגית של ריפוי המוח השתרשה גם שיטת הריפוי על ידי הדם (ע"י חשמל או זריקות אינסולין ומטרוזול). הי הדם ניתן לחולים במצבי דיכוי קשים או אימנחה, על מנת להרי גיעם. שיטות אלה הורידו את זמן הריפוי משנה או שנה וחצי לכמה שבועות או חודשים. לפעמים גם לימים ספורים.

השימוש בהדם לצרכי ריפוי מחלות רוח החל לפני כעשרים שנה בלבד והפך, בינתיים, אוניברסלי. למרות הנטיה הגוברת בחוגים רפואיים באירופה (שם חומצאה השיטה) למעט בשימוש ההדם הי חשמלי, הפך הדבר כמעט לשיטה. מעבירים זרם חשמלי דומן קצר (1 עד 3 עשריות של שנייה) דרך המוח המצחי. הגירוי החזק הנגרם ע"י כך, מעורר את החולה מרכאר נז. בארצות הברית, למשל, הולכים הרופאים עם מכשיר חשמלי בתוך מזוודה קטנה, מכנים להשתמש בו בכל מקום שיראו צורך בכך.

הזנה מלאכותית. אחרי זריקת האינסולין, מקבלת החולה הזנה מלאכותית של מי סוכר דרך האף, שימלאו את מקום הסוכר שהוצא מן הדם לאורגניזם לפני שניתנה לה זריקת האינסולין.

הכל לפי חשבון. בחדר הטיפולים נמצא לוח גדול, עליו רושמת האחות האחראית את שמות החולים, מספר ותיכופות הזריקות שהם מקבלים.

חוסר הכרה. אחרי הזריקה נשארת החולה לזמן מה מחוסרת הכרה. כאשר התעוררה, תהיה שקטה יותר, נוהה יותר לטיפול הפסיכולוגי של הרופאים.

אמצעי מיושן. בבית החולים נמצאים שני חורי אמבטיה (אחד לגברים ואחד לגברות) בהם נותנים לחולה אמבטיות ממושכות במים פושרים, להרגעת עצביו. שיטה זו היתה פעם נפוצה מאד, אולם עתה משתמשים בה רק לעתים רחוקות.

